

El piano | Zoo | Actualitzat el 30/07/2019 a les 09:41

Estiu

I un altre any perdut en esta confusió vital

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=MI19iKuNeHg>

Cau la calor a la safor, bombeja el ritme,
no estem fent merda facilona, ací fem himnes.
Se'n va el dolor amb l'olor a mar,
les primaveres demanen vida, l'estiu arriba.

El sol ha eixit, la ràdio sona, estem vius,
estic fent temes i esperant per si somrius,
érem feliços amb mentires de mil colors,
tinc els conflictes d'un suïcida, tinc por.

I vull tornar als meus impulsos, ser pràctic,
que si ella sona jo tremole, lo màxim.
Venen trompetes, no és Gillespie,
és Ainsley al sampler: "En calma, brother, que ho volen simple".

Volen que venga el discurs que ven, que no qüestione,
volen que calle i que puge al tren.
I aquella gent que em demana frases? Que em diu que torne?
No s'imaginem lo mal que em senc.

Però hui ja passe del drama,
vull tocar el foc, sentir que crema.
Jo tinc set de vida, no de fama,
no vull que un error siga un problema.

Però hui ja passe del drama,
l'autocompassió és una condemna.
Jo tinc set de vida, no de fama,
no vull ni la reixa ni la pena.

Res del que passa és comparable a tu,
la nostra eixida, homes i dones d'actes impurs,
tu eres rebel i consentida,
res del que passa és comparable a tu.
Passa la vida!
Res del que passa és comparable a tu
la nostra eixida, homes i dones d'actes impurs,
perquè tu tanques la ferida,
res del que passa és comparable a tu.
Passa la vida!

I un altre any perdut en esta confusió vital,
luitant contra els dimonis que van per dins cridant,
buscant guanyar-me la partida, i perdre la raó,
buscant que perga les forces, passa la vida i jo

veig als majors i pense en tot el que es mereixen,
i baixa l'esperança i puja el pa,

i amb esta perspectiva qui vol créixer, eh?
Dubtes i dubtes, depressió ve i eufòria va.

Que no serà per ganes de ficar les bombes,
que serà per la por a perdre el que tenim,
qui no censura el fons, critica per les formes,
i uns passen del tema, i uns filen massa prim.

Volen que venga el discurs que ven,
la porten clara: jo el que vull vendre és la victòria cara.
Que vull mirar als ulls si un dia arriba l'hora,
que no puc ser feliç amb tanta merda ahí fora.

Però hui ja passe del drama,
vull tocar el foc, sentir que crema.
Jo tinc set de vida, no de fama,
no vull que un error siga un problema.

Però hui ja passe del drama,
l'autocompassió és una condemna.
Jo tinc set de vida, no de fama,
no vull ni la reixa ni la pena.

Res del que passa és comparable a tu,
la nostra eixida, homes i dones d'actes impurs,
tu eres rebel i consentida,
res del que passa és comparable a tu.
Passa la vida!
Res del que passa és comparable a tu
la nostra eixida, homes i dones d'actes impurs,
perquè tu tanques la ferida,
res del que passa és comparable a tu.
Passa la vida!

